

[Wilhelm]

selv de mindste forringelser. Vi indlader os ikke på den slags forlig, som var karakteristiske under de såkaldte arbejderflertal, og som DKP nu praktiserer ved kommunale budgetforlig.

Til gengæld skal det også præciseres, at vi ikke er eksklusive, vi stiller ikke betingelser om, at der ikke må benyttes et andet flertal i sager, vi ikke kan støtte. Det er den type af betingelser, som socialdemokratiet både før og efter SV-regeringen har affundet sig med som forudsætning for sit samarbejde til højre, og den slags betingelser møder de altså ikke hos os.

Det er fuldkommen udelukket, at VS kan bringes til at støtte indkomspolitiske foranstaltninger eller gennemførelse af ØD, lige gyldigt hvilke klumper disse ting anbringes i. Også på det sidste punkt er der forskel mellem os og SF og DKP. Det er ligeledes udelukket, at VS skulle støtte nationalchauvinistiske foranstaltninger over for importen, således som SF på det sidste har fulgt DKP i. Jeg går ud fra, at det må være SFs forvirrede holdning til de krybende devalueringer, som nu er krøbet ind i SF-politikken ad en anden vej. Vi vil bekæmpe en sådan politik, men gennemføres den, får det ikke os til fornærmet at afvise at støtte andre ting, som vi faktisk går ind for.

Hermed skulle VS' holdning være præciseret, så socialdemokratiet ikke kan undskylde et fremtidigt højresamarbejde med, at der ikke var andre muligheder.

Når vi har lagt luft til de store proklamationer om det andet flertal, så skyldes det således ikke, at VS afviser at være med; det skyldes derimod, at vi mener, at det skaber falske forestillinger om socialdemokratiets ønsker. Efter VS' opfattelse har socialdemokratiets ledelse intet ønske om at blive befriet for samarbejdet til højre. Socialdemokratiet har intet ønske om at droppe indkomspolitikken og lade klasse modsætningerne komme til udtryk i overenskomstkampe f. eks. Skal socialdemokratiet bringes til at samarbejde om nogle af de ting, der er opregnet i f. eks. fælleserklæringen, så skal socialdemokratiet tvinges dertil af utvetydige krav fra store dele af befolkningen, og især af arbejderklassen, i hvert enkelt tilfælde. Det er ingen let vej, men der er ingen genvej, og denne opfattelse ligger til grund for VS' politiske arbejde.

Hovedspørgsmålene ved det kommende valg er efter vores mening arbejdsløsheden, indkomspolitikken, ØD, energipolitikken og højredrejningen.

De økonomiske problemer har jeg været inde på, de kan sammenfattes således: kampen mod arbejdsløsheden og kampen mod indkomspolitikken er én og samme sag. Men vi accepterer ikke, at dette valg alene drejer sig om økonomiske problemer. Dette valg skal efter alt at dømme sammensætte det folketing, som skal tage stilling til atomkraftens indførelse eller ikke-indførelse. Hvis det lykkes at forhindre ikrafttrædelseslovens fremsættelse også i den kommende valgperiode, så er der grund til at betragte slaget som vundet, for der går ikke en uge, uden at erfaringerne med atomkraften forstærker modstanden. Vi skal imidlertid ikke slå os til ro hermed. Det er fortsat socialdemokratiets erklærede politik, at Danmark skal have atomkraft, og med løftet om en efterfølgende folkeafstemning har partiledelsen gjort det langt nemmere at få ikrafttrædelsesloven vedtaget her i salen.

Valget drejer sig efter vor mening også om hele den reaktionære offensiv mod faglige og demokratiske rettigheder, mod skolen, mod radio og TV, mod teater og film, mod de arbejdsløse og mod fremmedarbejderne, en offensiv, som kommer til udtryk ved de herter Brusvang og Erhard Jakobsens lille terrorisme mod enhver, som benytter faglige rettigheder som strejke og blokade til at forsvare sine levevilkår, sin beskæftigelse og sin selvrespekt. Det er en kampagne, som sigter på at bringe arbejder/arbejdsgiver-forholdet tilbage til før Pelle Erobrerens tid. Det er en offensiv, som kommer til udtryk ved den systematiske undergravelse af demokratiske rettigheder gennem registreringer, misbrug af CPR-numre, skærpede politimetoder osv. Det er en offensiv, som kommer til udtryk ved de herrer Stettens og Poul Schlüters småracistiske kampagne mod fremmedarbejderne med udspredelse af komplet løgnagtige påstande om narkokriminalitet og om skatteunddragelse. Det er en udfordring, som også må tages op og besvares i denne valgkamp.

Valgets hovedspørgsmål: indkomspolitikken, ØD, atomkraften og den reaktionære offensiv er efter vores opfattelse tæt forbundne. De er alle fremkaldt eller forstærket af